643/02

Den 17. april 2002 blev i sag nr. 56.752:

xxxxxx xxxxx
xxxxxxxxxx xxx xxx xxx
xxxx xxxxx

mod

Zurich Forsikring
Rådhuspladsen 75
1790 København V

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Zurich Forsikring, klager over selskabets afvisning af at udbetale ménerstatning efter et ulykkestilfælde den 11/3 2000.

Klageren har beskadiget venstre knæ.

I en speciallægeerklæring af 11/7 2001 hedder det bl.a.: "Det drejer sig om en nu 36-årig mand, som igennem en årrække har haft 3 alvorlige knæskader, den første den 19.05.94, den anden den 13.01.96 og den seneste og aktuelle skade den 11.03.00. Undertegnede har ved alle lejligheder vurderet skadeforløbene. Allerede ved det første uheld skete der en skade på det forreste korsbånd, men i øvrigt normale forhold. Ved den anden skade den 13.01.96, blev der fundet skade på baghornet af den udvendige menisk, mens den indvendige menisk var intakt og brusken i ledfladen i orden. Ved den seneste skade den 11.03.00, blev der ved kikkertundersøgelsen fundet en såkaldt bucket-handle læsion af den indvendige samt yderligere flaplæsion af den udvendige menisk. Ved den seneste artroskopi blev der derfor reseceret hele den ind i leddet slåede del af den indvendige menisk og flaplæsionen af udvendige menisk blev også reseceret. Efter denne undersøgelse og vurdering efter den aktuelle skade, har skadelidte været i genoptræning på knæhold mhp. at få benet i så god en tilstand som muligt forud for en planlagt rekonstruktion af det forreste korsbånd til januar 01. Skadelidte har imidlertid af økonomiske årsager, som det

fremgår ovenfor, måttet aflyse dette indgreb og der er ikke berammet nogen ny tid p.t. Skadelidte oplever en forværrelse af tilstanden nu sammenlignet med efter de 2 øvrige skader, idet der er kommet navnlig et stærkt smerteniveau, idet der er øgede belastningssmerter, der er hvilesmerter igennem hele dagsforløbet og der er en oplevelse af yderligere instabilitet i knæet, således at skadelidte nu ikke længere kan løbe, men kun cykle, som motionstræning. Ved den objektive undersøgelse påvises en klart øget sidevakkling og et klart forreste skuffesymptom, hvor det i sagens natur er umuligt at fastslå, hvorvidt det drejer sig om en forøgelse af løsheden, sammenlignet med tidligere, alene vurderet på den kliniske undersøgelse. Der er imidlertid betydelig ømhed af begge ledlinier og en anelse øget væske i leddet, som tegn på, at der er nogen irritation i leddet. Væskedannelsen er dog minimal. Der kan imidlertid iagttages en quadricepsatrofi i venstre side på 3 cm, 15 cm proksimalt for patellas øverste pol. Jeg mener man derfor kan konkludere, at der er sket yderligere skade på meniskerne, at der er sket en forværrelse af hans tilstand og at der også efter min mening er god indikation for en forreste korsbåndsrekonstruktion. Vurderet på den aktuelle klinik, vil jeg mene, at der er sket en forværrelse, navnlig begrundet i smerteniveauet og smertekarakteren (hvilesmerter). I lighed med tidligere er der en klart øget risiko for udvikling af slidgigt i leddet, men med dette forbehold, vil jeg mene, at skadelidte ubehandlet, vil have et symptomniveau som det aktuelle i en i hvert tilfælde længere årrække i hvilken man kan anse tilstanden for stationær."

Skaden i 1994 er vurderet til en méngrad på 12%. Skaderne i 1996 og 2000 er begge vurderet til mindre end 5% mén.

Nævnet udtaler:

Spørgsmålet om størrelsen af den méngrad, der er en direkte følge af ulykken den 11/3 2000, kan indbringes for Arbejdsskadestyrelsen, men nævnet finder, at en méngrad på mindst 5% ikke er godtgjort i en sådan grad, at nævnet for sit vedkommende har fundet

anledning til at forelægge spørgsmålet for Arbejdsskadestyrelsen. Nævnet finder således ikke grundlag for at pålægge selskabet at udbetale ménerstatning, hvorfor

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

p.f.v.

Henning Jønsson